

шитѣ Джаміи. — Но възразихъ му азъ тѣй: „пò отпреди ви откровенно казахъ, че азъ схвсѣмъ не зная вашія турски языкъ и разумѣва се, че спорядъ това, „азъ щж бжда принуденъ да проповѣдвамъ въ вашитѣ Джаміи на Бжлгарскій языкъ, слѣдователно, вашитѣ правовѣрни Турци ще бждатъ и тѣ принудени да слушаютъ моитѣ проповѣди на единъ языкъ, когото тѣ схвсѣмъ не разбиратъ.“—Въ такжвъ единъ случай, попитахъ Мидхадъ Ефенди най смиренно: „моля да благоволите да ми явите, какво быхте вѣе направили? и какъ быхте вѣе постѣпили съ мене?“ За мое най голѣмо щастіе, Мидхадъ Ефенди се излѣга, и ми най-положително отговори на това ми запитванье тѣй: „Ніе быхми те завчасъ испѣдили отъ Джаміята, и никакъ не быхми ти дозволили да проповѣдвашъ въ Джаміитѣ на правовѣрното турско населеніе на единъ языкъ, когото тѣ не разбиратъ;“ а при това, спорядъ суевѣрнитѣ му фанатически убѣжденія, на единъ „гяурски языкъ“. Като чухъ тія думи отъ устата на Мидхадъ-Ефенди, въ минутата почувствовахъ едно голѣмо самоудоволствіе; и откровенно исповѣдвамъ, че тая тѣжжественна минута бѣше за мене една отъ най благополучнитѣ, най увеселителнитѣ и утѣшителнитѣ презъ вслчкія ми досегашенъ животъ. Въ оная най пріятна за менъ минута, азъ се освободихъ отъ злбнитѣ коварни и безчеловѣчни обвиненія на безсовѣстнитѣ и немилостиви обвиненія на нѣкои тукашни и отъ околността приврженници на грѣцкія Владика Неофита; при това схвзехъ и минутно убѣженіето: че въ слѣдствіе на нравственнія превратъ на убѣжденіята, произведенъ съобразно съ горѣизложеното у Мидхадъ-Ефенди, нашія грѣцки Владика Неофитъ вѣчь не ше да можи да се върни пакъ тукъ, и че коренитѣ на грѣцизмъ-тъ се ѣще пò-дѣлбоко подкопахъ. Въ оная най-щастлива за менъ минута, азъ схвзехъ дерзость и се самъ твѣрдѣ много насърдчихъ, а на Мидхадъ-Ефенди отговорихъ: „че и ній Бжлгаритѣ отъ града Тѣрново и отъ околността му, даже и отъ цѣлата му Епархія, сѣщото правимъ съ грѣцкія Владика Неофита, както и вій сте